

ਸਿਵਲ ਫੁਟਕਲ

ਆਰਐਸ ਨਰੂਲਾ ਜੇ.

ਪਹਾੜਾ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ , - ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ।

ਬਨਾਮ

ਵਪੀਕ ਡਾਇਰੈਕਟਰ, ਹੋਲਡਿੰਗਜ਼
ਬਠਿੰਡਾ, ਅਤੇ ਹੋਰ -ਜਵਾਬਦਾਰ।

1965 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਨੰ. 1780

5 ਫਰਵਰੀ 1969 ਈ.

ਪੰਜਾਬ ਲੈਂਡ ਰੈਵੇਨਿਊ ਐਕਟ (1887 ਦਾ XVII) — ਸੈਕਸ਼ਨ 20— ਈਸਟ ਪੰਜਾਬ ਹੋਲਡਿੰਗਜ਼ (ਕੰਸੋਲਿਡੇਸ਼ਨ ਐਂਡ ਪ੍ਰੀਵੈਨਸ਼ਨ ਆਫ ਫ੍ਰੈਗਮੈਂਟੇਸ਼ਨ) ਐਕਟ (1948 ਦਾ ਐਲ) — ਸੈਕਸ਼ਨ 42 — ਪ੍ਰੋਵੀਜ਼ੋ—ਦੇ ਤਹਿਤ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਸੇਵਾ—ਧਾਰਾ 20, ਪੰਜਾਬ ਲੈਂਡ ਰੈਵੇਨਿਊ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ— ਕੀ ਪ੍ਰੋਵੀਜ਼ੋ ਦੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਆਯਾਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ—ਕਿਸੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਾਲੇ ਦੇ ਆਖਰੀ ਜਾਣੇ-ਪਛਾਣੇ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਘਰ 'ਤੇ ਲਗਾ ਕੇ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਸੇਵਾ—ਕੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੈ।

ਈਸਟ ਪੰਜਾਬ ਹੋਲਡਿੰਗਜ਼ (ਕੰਸੋਲੇਸ਼ਨ ਐਂਡ ਪ੍ਰੀਵੈਨਸ਼ਨ ਆਫ ਫ੍ਰੈਗਮੈਂਟੇਸ਼ਨ) ਐਕਟ, 1948 ਦੀ ਧਾਰਾ 2 ਦੀ ਧਾਰਾ (ਕੇ) ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ "ਇਸ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ ਸ਼ਬਦ ਅਤੇ ਸਮੀਕਰਨ ਪਰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਅਰਥ ਹਨ / ਪੰਜਾਬ ਲੈਂਡ ਰੈਵੇਨਿਊ ਐਕਟ, 1887। 'ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਸੇਵਾ' ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਨਾ ਤਾਂ ਐਕਟ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਪੰਜਾਬ ਲੈਂਡ ਰੈਵੇਨਿਊ ਐਕਟ, 1887 ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 2 ਦੀ ਧਾਰਾ (ਕੇ) ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੁਆਰਾ, ਪੰਜਾਬ ਲੈਂਡ ਰੈਵੇਨਿਊ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 20 ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਇਸ ਲਈ, ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 42 ਦੇ ਪ੍ਰੋਵੀਜ਼ੋ ਦੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਆਯਾਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਧਿਆਨ ਦੇਣਾ ਵੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਲੈਂਡ ਰੈਵੇਨਿਊ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 20 "ਸੰਮਨ ਦੀ ਸੇਵਾ" ਦੀ ਵਿਧੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 42 ਦੇ ਤਹਿਤ \$ ਪਰਿਵਰਤਨ ਦੀ ਲੋੜ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੀਆਂ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ "ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।" ਸੁਣਨ ਦੇ ਮੌਕੇ ਦਾ ਲਾਭ ਉਠਾਉਣ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਲਈ। ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਧਾਨਕ ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ, ਕਿਸੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਾਲੇ ਦੇ ਆਖਰੀ ਜਾਣੇ-ਪਛਾਣੇ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਘਰ 'ਤੇ ਲਗਾ ਕੇ ਕਿਸੇ ਕਾਰਨ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਦੇ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਸੇਵਾ ਇੰਨੀ ਮਸ਼ਹੂਰ ਅਤੇ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਸੇਵਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਸੇਵਾ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੈ। .
(ਪਰਾ ੩)

ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226 ਅਤੇ 227 ਦੇ ਅਧੀਨ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਇਹ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ 1 ਸਤੰਬਰ, 1964 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਸਰਟੀਫਿਰੀ, ਮੈਂਡਮਸ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਚਿਤ ਪ੍ਰਾਇਏਟ ਰਿੱਟ, ਆਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਿਰਟ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। .

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਕੇ.ਕੇ.ਕੁਕਰੀਆ ।

ਇੰਚਰ ਸਿੰਘ ਕਰੀਵਾਲ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ, (ਪੰਜਾਬ), ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 1 ਲਈ।

ਆਰ ਐਲ ਅਗਰਵਾਲ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਅਤੇ 3 ਲਈ।

ਨਿਰਣਾ

ਨਰੂਲਾ, ਜੇ.-ਪਹਾਰਾ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਨੇ ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 226 ਅਤੇ 227 ਅਧੀਨ ਪਿੰਡ ਲੰਬੀ ਢਾਬ, ਤਹਿਸੀਲ ਦੀ ਸਮੁੱਚੀ ਯੋਜਨਾ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਕੁਝ ਰਾਖਵੇਂਕਰਨ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖ ਕੇ ਇੱਕ ਢੁਕਵੀਂ ਰਿੱਟ ਜਾਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਸੀ।

ਮੁਕਤਸਰ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਫਿਰੋਜ਼ਪੁਰ, ਅਤੇ ਵਪੀਕ ਡਾਇਰੈਕਟਰ, ਕੰਸੋਲੀਡੇਸ਼ਨ ਆਫ ਹੋਲਡਿੰਗਜ਼, ਪੰਜਾਬ, ਬਠਿੰਡਾ ਦੇ ਮਿਤੀ 7 ਸਤੰਬਰ, 1964 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ (ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਅਨੁਸੂਚੀ 'ਏ' ਕਾਪੀ ਕਰੋ)। ਹਾਲਾਂਕਿ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਵੱਡੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਨੁਕਤੇ ਉਠਾਏ ਗਏ ਸਨ, ਪਰ ਇਸ ਕੇਸ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਮੌਕੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਮਿਸਟਰ ਕੁਕਰੀਆ ਵੱਲੋਂ ਸਿਰਫ ਤਿੰਨ ਹੀ ਦਲੀਲਾਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ।

(2) ਈਸਟ ਪੰਜਾਬ ਹੋਲਡਿੰਗਜ਼ (ਐਫਆਰਏ ਦੀ ਇਕਸੁਰਤਾ ਅਤੇ ਰੋਕਥਾਮ) ਦੀ ਧਾਰਾ 42 ਦੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।) ਐਕਟ, 1948 (1948 ਦਾ ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ 50), ਇੱਥੇ ਐਕਟ ਕਰੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, 7 ਸਤੰਬਰ, 1964 ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸੁਣਵਾਈ ਦਾ ਕੋਈ ਨੋਟਿਸ ਨਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੰਬਰ 1 ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ, ਉਸ ਨੇ ਸੀ. ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਨੋਟਿਸ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਐਡੀਸ਼ਨਲ ਡਾਇਰੈਕਟਰ, ਕੰਸੋਲੀਡੇਸ਼ਨ ਆਫ ਹੋਲਡਿੰਗਜ਼ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਦਾਇਰ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਦੋਸ਼ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਕਤ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਸੁਣਵਾਈ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਇਸ ਲਈ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਪਿੰਡ ਤੋਂ ਦੂਰ ਸੀ। ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਕਾਪੀ ਉਸ ਦੇ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਘਰ 'ਤੇ ਚਿਪਕਾਈ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਸ 'ਤੇ ਸੇਵਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਈ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੰਬਰ 2 ਅਤੇ 3 'ਤੇ ਉਕਤ ਸੁਣਵਾਈ ਦੇ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਰਾਜ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕੇਸ ਦਾ ਅਸਲ ਰਿਕਾਰਡ ਦਿਖਾਇਆ ਹੈ ਜੋ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ 18 ਅਗਸਤ 1964 ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੰਬਰ 1 ਨੂੰ ਲੋੜੀਂਦਾ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਨੋਟਿਸ ਵਿੱਚ, ਜੋ ਕਿ ਉਰਦੂ ਲਿਪੀ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦਾ ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਵੰਗ ਹੈ। ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ: -

"ਹਲਕਾ ਪਟਵਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਸਾਰੀਆਂ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੇਵਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੇਸ ਦੀ ਪੈਰਵੀ ਕਰਨ ਲਈ 9/7 ਵਜੇ ਨੋਟਿਸ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਿਤੀ ਅਤੇ ਸਥਾਨ 'ਤੇ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਣ ਦੀ ਹਦਾਇਤ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਨਿੱਜੀ ਸੇਵਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਪਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਕਾਪੀ ਸਬੰਧਤ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਘਰ 'ਤੇ ਚਿਪਕਾਈ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਪਟਵਾਰੀ ਵੱਲੋਂ 5 ਸਤੰਬਰ, 1964 ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਰਾਹੀਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੰਬਰ 1 ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਸ ਵੱਲੋਂ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਉਸ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਫਿਰ ਉਸੇ ਪਟਵਾਰੀ ਦੀ ਮਿਤੀ 6 ਸਤੰਬਰ 1964 ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਦਿਨ ਦੁਬਾਰਾ ਪਿੰਡ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਪਹਾੜਾ ਸਿੰਘ ਪਿੰਡ ਵਿਚ ਉਪਲਬਧ ਨਾ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਕਾਪੀ ਸੀ।

ਪਹਾੜਾ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਵਪੀਕ ਡਾਇਰੈਕਟਰ, ਕੰਸੋਲੀਡੇਸ਼ਨ ਆਫ ਹੋਲਡਿੰਗਜ਼, ਬਠਿੰਡਾ ਅਤੇ ਹੋਰ, (ਨਰੂਲਾ, ਜੇ.)

ਉਸ ਦੇ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਘਰ 'ਤੇ ਚਿਪਕ ਗਿਆ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ, ਮਿਸਟਰ ਕੁਕਰੀਆ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੰਬਰ 1 'ਤੇ ਨੋਟਬੰਦੀ ਦੀ ਸੇਵਾ ਪੰਜਾਬ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਐਕਟ, 1887 ਦੀ ਧਾਰਾ 90 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਲਈ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 90 ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਜਾਰੀ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 90 ਦੀਆਂ ਵਿਧਾਨਿਕ ਲੋੜਾਂ, ਇਸ ਲਈ, ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਸੇਵਾ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ ਆਯਾਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ।

(3) ਸਿੱਖਿਅਕ ਸਲਾਹਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਸੇਵਾ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਸੀਡਰ ਉਹੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਪੰਜਾਬ ਲੈਂਡ ਰੈਵੇਨਿਊ ਐਕਟ, 1887 ਦੀ ਧਾਰਾ 20 ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਧਾਰਾ 2 ਦੀ ਧਾਰਾ (ਕੇ) 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ। ਇਸ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ "ਇਸ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ ਸ਼ਬਦ ਅਤੇ ਸਮੀਕਰਨ ਪਰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਲੈਂਡ ਰੈਵੇਨਿਊ ਐਕਟ, 1887 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਅਰਥ ਹਨ।" ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਸੇਵਾ ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਨਾ ਤਾਂ ਐਕਟ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਪੰਜਾਬ ਲੈਂਡ ਰੈਵੇਨਿਊ ਐਕਟ, 1887 ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ

ਗਿਆ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 2 ਦੀ ਧਾਰਾ (ਕੇ) ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੁਆਰਾ, ਪੰਜਾਬ ਲੈਡ ਰੈਵੇਨਿਊ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 20 ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਪ੍ਰੋਸੀਡਿਊਰ ਇਸ ਲਈ, ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 42 ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਿਸੋ ਦੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਆਯਾਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਧਿਆਨ ਦੇਣਾ ਵੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਲੈਡ ਰੈਵੇਨਿਊ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 20 "ਸੰਮਨ ਦੀ ਸੇਵਾ" ਦੀ ਵਿਧੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 42 ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਾਨ ਦੀ ਲੋੜ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੀਆਂ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ "ਨੋਟਿਸ" ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸੁਣਵਾਈ ਦੇ ਮੌਕੇ ਦਾ ਲਾਭ ਉਠਾਉਣ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਹੋਣਾ। ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਕਿਸੇ ਵਿਧਾਨਿਕ ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ, ਕਿਸੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਆਖਰੀ ਜਾਣੇ-ਪਛਾਣੇ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਘਰ 'ਤੇ ਲਗਾ ਕੇ ਕਿਸੇ ਕਾਰਨ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਦੇ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਸੇਵਾ ਸੇਵਾ ਦਾ ਅਜਿਹਾ ਜਾਣਿਆ-ਪਛਾਣਿਆ ਅਤੇ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਤਰੀਕਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਸੇਵਾ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੈ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਕੋਡ ਆਫ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਦੇ ਆਰਡਰ 5 ਦਾ ਨਿਯਮ 17 ਵੀ ਇਸ ਗੱਲ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨਹੀਂ ਲੱਭਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਸੇਵਾਦਾਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਸੰਮਨ ਦੀ ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਬਾਰਲੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ 'ਤੇ ਜਾਂ ਘਰ ਦੇ ਕੁਝ ਹੋਰ ਖਾਸ ਹਿੱਸੇ 'ਤੇ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਸਬੰਧਤ ਆਰਡੀ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਕਾਰੋਬਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਾਭ ਲਈ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਹਨਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਮੈਂ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੋਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹਾਂ ਕਿ 7 ਸਤੰਬਰ, 1964 ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਵਧੀਕ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸੁਣਵਾਈ ਦੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਾਫ਼ੀ ਨਹੀਂ ਸੀ।

(4) ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੈਕਿੰਡ-ਸਬਮਿਸ਼ਨਮੇਡਹਾਇਟ ਦੁਆਰਾ ਸਲਾਹ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ: ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਇੱਕ ਗਲਤੀ ਅਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦੀ ਹੈ

ਐਡੀਸ਼ਨਲ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਦੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਦਲੀਲ ਨੰ. 2 ਤੋਂ 4 ਨੂੰ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਪ੍ਰਬਲ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਖਰੀਦੀ ਗਈ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਇੱਕ ਗਿਆਰਵੇਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇੰਤਕਾਲ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਗਲਤ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਸਹੀ ਅੰਸ਼ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਪੰਜਵਾਂ ਹਿੱਸਾ ਸੀ। ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਇੰਤਕਾਲ ਇੰਦਰਾਜ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਹਿੱਸੇ ਤੋਂ ਵੱਖ ਹੋਣ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲੈਣ ਲਈ ਆਪਣੇ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਵਿੱਚ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਹੋਏ ਅੰਤਰ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਧਿਰ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਵਧੀਕ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਨਜਿੱਠਿਆ ਅਤੇ, 16 ਮਈ, 1963 ਦੀ ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਅਫਸਰ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਤੋਂ 4 ਨੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ-ਪੰਜਵਾਂ ਹਿੱਸਾ ਖਰੀਦਿਆ ਸੀ, - ਇੰਤਕਾਲ ਦੁਆਰਾ। ਨੰਬਰ 68 ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਗਲਤੀ ਨਾਲ ਇੱਕ ਗਿਆਰਵਾਂ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਸੁਧਾਰ ਕੀਤਾ। ਆਰਡਰ ਤੋਂ ਇਹ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੁਧਾਰ ਇੰਤਕਾਲ ਇੰਦਰਾਜ ਦੇ ਨਾਲ ਇਕਸਾਰਤਾ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ ਨੂੰ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਨਾ ਕਿ ਇਸਦੇ ਉਲਟ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਹੁਕਮ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕੇਸ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਵਧੀਕ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਕੰਸੋਲੀਡੇਸ਼ਨ II ਦੁਆਰਾ ਚੁੱਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਸੀ ਕਿ ਚੋਣ ਲੜਨ ਵਾਲੇ ਰੈਸਪੋਂਡੈਂਟਸ ਨੇ ਇੰਤਕਾਲ ਨੰਬਰ 68 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪੰਜਵਾਂ ਹਿੱਸਾ ਖਰੀਦਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਇਹ ਕਿ ਇੰਤਕਾਲ ਗਲਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਕਤ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਗਿਆਰਵੇਂ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਵੈਂਡੀਜ਼ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਐਡੀਸ਼ਨਲ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਕੰਸੋਲੀਡੇਸ਼ਨ II ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਨਿਰੀਖਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਸੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ 25 ਮਈ, 1962 ਨੂੰ ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਅਫਸਰ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਮੰਗੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਗਲਤ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਗਲਤੀ ਨੂੰ ਸੁਧਾਰਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਸੁਝਾਏ ਗਏ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵਧੀਕ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਣ ਦੀ ਕੋਈ ਵੀ ਤਰਕਸੰਗਤ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਗੌਰਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਵੱਲੋਂ ਇਹ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੁਝਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵਧੀਕ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਗਲਤ ਸੀ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਮੁਕਾਬਲਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦਾ ਹਿੱਸਾ - ਗਿਆਰਵਾਂ ਹਿੱਸਾ ਸੀ ਅਤੇ ਨਹੀਂ। ਇੱਕ-ਪੰਜਵਾਂ।

(5) ਸ੍ਰੀ ਕੁੱਕਰੀਆ ਦੀ ਆਖਰੀ ਦਲੀਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਛੋਟੇ ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਗ੍ਰਾਮ ਪੰਚਾਇਤ ਲਈ - 240 ਕਨਾਲ ਜ਼ਮੀਨ ਰਾਖਵੀਂ ਰੱਖਣ ਵਾਲੀ ਇਕਸੁਰਤਾ ਸਕੀਮ ਵਿੱਚ ਵਿਵਸਥਾ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 31-ਏ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੈ। ਉਕਤ ਰਿਜ਼ਰਵੇਸ਼ਨ ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਦਿੱਤੇ ਬਿਨਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਨੁਮਤੀ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਘਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਰਾਜ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਮੁਕਾਬਲਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਜਵਾਬਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਇਹ

ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸਕੀਮ ਦੇ ਇਸ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਸੋਧਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਮੁਨਸ਼ੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਹਰੀ ਸਿੰਘ, (ਮੋਹਰ ਸਿੰਘ. ਸੀ. ਜੇ.)

(6) ਕਨਾਲ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਰਾਖਵੇਂਕਰਨ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਇਸ ਨੂੰ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਭਗਤ ਰਾਮ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (1) ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਯੋਜਨਾ ਬਣਾਈ ਗਈ ਹੈ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਜਵਾਬਦੇਹ ਸੰਖਿਆ 2 ਤੋਂ 4 ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਰਾਹਤ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਪਟੀਸ਼ਨ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਖਰਚਿਆਂ ਦਾ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਕੇ. ਐਸ. ਕੇ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਗੁਲਜ਼ੇਬਾ

ਅਪੀਲੀ ਸਿਵਲ

ਮੋਹਰ ਸਿੰਘ ਸੀ.ਜੇ. ਅਤੇ ਆਰ. ਐਸ. ਸਰਕਾਰੀਆ, ਜੇ.
ਮੁਨਸ਼ੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ, - ਅਪੀਲਕਰਤਾ।

ਬਨਾਮ

ਹਰੀ ਸਿੰਘ, - ਜਵਾਬਦੇਹ.

ਲੈਟਰਸ ਪੈਟੈਂਟ ਅਪੀਲ ਨੰ. 156 ਆਫ 1964

13 ਫਰਵਰੀ 1969

ਸਪੱਤੀ ਦਾ ਤਬਾਦਲਾ ਐਕਟ (IV ਦਾ 1882)— ਧਾਰਾ 119— ਸਪੱਤੀ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਸ਼ਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਅਧੀਨ— ਕੀ "ਸਿਰਲੇਖ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਨੁਕਸ" ਸਮੀਕਰਨ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ— ਸੈਕਸ਼ਨ 119 — ਕੀ ਖਿੱਚਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੂਰਵ-ਇੰਪਸ਼ਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਨਾਲ ਚੱਲ ਰਿਹਾ ਇੱਕ ਬੋਝ ਹੈ, ਇਸ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਨਾਲ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਤੋਂ ਵਾਂਝੇ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਇਸ ਨੂੰ ਖਰੀਦਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਸੰਬੰਧ ਹੈ ਜਾਂ ਉਸ ਤੋਂ ਬਦਲੇ ਵਿੱਚ ਲੈਣ ਵਾਲਾ ਵਿਅਕਤੀ ਹੈ। ਸਬੰਧਤ. ਕਿਉਂਕਿ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵਿਚ ਗੁਆਚ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਬੋਝ ਵਜੋਂ ਚਲਦਾ ਹੈ, ਇਹ 'ਟਾਈਟਲ ਵਿਚ ਕੋਈ ਨੁਕਸ' ਦੇ ਸਮੀਕਰਨ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਜਾਇਦਾਦ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 119 ਵਿਚ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਭਾਗ, ਇਸ ਲਈ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

(ਪਰਾ ੭)

1961 ਦੇ RSA 545 ਵਿੱਚ 23 ਜਨਵਰੀ, 1964 ਨੂੰ ਮਾਨਯੋਗ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਐਸ.ਬੀ. ਕੈਪੂਰ ਦੇ

CouH ਦੇ ਹੁਕਮ ਤੋਂ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਦੇ ਤਹਿਤ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਦੀ ਅਪੀਲ, ਸ੍ਰੀ ਬ੍ਰਿਜਲੋਦਰ ਸਿੰਘ ਦੀ ਲਾਗਤ ਨਾਲ ਉਲਟ। ਸੋਢੀ, ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਕਮਲ ਨੇ ਮਿਤੀ 26 ਫਰਵਰੀ, 1960 ਨੂੰ ਸ੍ਰੀ ਸਮਸ਼ੇਰ ਸਿੰਘ ਕੰਵਰ, ਵਾਧੂ ਸਬ-ਜੱਜ, ਚੌਥੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ, ਕਮਲ, ਦੇ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਇੱਕ ਫਰਮਾਨ ਦਿੱਤਾ। ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨ.

ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ ਡੀ.ਸੀ ਗੁਪਤਾ, ਐਡਵੋਕੇਟ।

ਐਚ.ਐਲ. ਸਰੀਨ, ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ, ਐਚ.ਐਸ. ਅਵਸਥੀ ਅਤੇ ਏ.ਐਲ. ਬਹਿਲ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ।

(1) 1967 PLR

287. ~